

Актуальність питання про стан роботи та завдання організаційних ланок профспілки з представництва, захисту та фінансового забезпечення трудових і соціально-економічних прав та інтересів членів профспілки в сучасних умовах, продиктована як змінами в трудовому законодавстві, так і реформуванням системи освіти, подальшим розширенням повноважень органів місцевого самоврядування, їх децентралізацією.

Відбулася низка кардинальних змін в трудовому законодавстві, збільшено у два рази розмір мінімальної заробітної плати, підвищено мінімальний соціальний стандарт – прожитковий мінімум, на 2 тарифні розряди піднято в оплаті праці педагогічних працівників навчальних закладів, підвищено розміри стипендій.

Початок стимулювання місцевих ініціатив, спрямованих на ефективне використання внутрішнього потенціалу регіонів, поклав Закон України «Про засади державної регіональної політики».

Реформуються міжбюджетні відносини. Розширюється податкова база для джерел наповнення місцевих бюджетів, зокрема в них залишається більше половини надходжень від податку на доходи фізичних осіб. Збільшенню надходжень сприяє рішення про підвищення рівня мінімальної заробітної плати до 3200 гривень. За місцевими бюджетами закріплено практично всі надходження від плати за землю, транспортні та деякі інші податки і збори.

Здійснюються подальші реформи у фінансовому забезпеченні здобуття загальної середньої освіти. Змінами до Бюджетного кодексу України змінено напрями використання коштів освітньої субвенції. З цього року вона використовується виключно на заробітну плату з нарахуваннями педагогічних працівників загальноосвітніх навчальних закладів, дитячих будинків, шкільних відділень навчально-виховних комплексів «школа-сад».

Підготовка робітничих кадрів професійно-технічними навчальними закладами здійснюється практично з місцевих бюджетів без будь-якої дотації, окрім субвенції для забезпечення здобуття в них учнями загальної середньої освіти.

Продовжується процес створення опорних шкіл та їх філій. На даний час вже налічується 178 опорних закладів та 511 філій, з яких в ОТГ - близько 40 та 100 відповідно. За один рік кількість опорних шкіл збільшилася на 41, а філій - на 151. Хоча їх існування ще знаходиться поза законом. Адже ні в законі «Про освіту», ні в законі «Про загальну середню освіту» не передбачено такого типу утворень загальноосвітнього спрямування. Профспілка вже не раз наголошувала на необхідності їх узаконення.

Змінено підходи до фінансування малокомплектних загальноосвітніх навчальних закладів з чисельністю до 25 учнів. Освітню субвенцію на здобуття дітьми загальної середньої освіти за місцем їхнього проживання місцеве самоврядування не отримало. Внаслідок цього школи, переважно I-II ступенів, перетворилися у початкові, а трудові договори з багатьма вчителями, особливо

пенсіонерами, розірвано. Чимало з учителів та учнів зіткнулися з транспортними проблемами, пов'язаними з бездоріжжям. Щоденні підвезення до школи й додому негативно позначаються на здоров'ї, особливо дитячому.

Ці та багато інших проблем, а головне їх вирішення, ми ставимо за мету сьогоднішнього пленуму.

Надані обласними та Київською міською організаціями матеріали засвідчують, що обсяги освітньої субвенції переважної частини місцевих бюджетів збільшилися, як і збільшилися видатки на освіту в цілому в Україні. Інформація надійшла з усіх обласних організацій, хоча з окремих з деякими запізненнями. Її не надали з 86 місцевих бюджетів 18 областей. Якість підготовки матеріалів також вимагає більш копітких підходів.

Державним бюджетом на 2017 рік освітню субвенцію затверджено на рівні 52,6 млрд. гривень., тобто порівняно з минулим роком її збільшено на 7,7 млрд.грн., або на 17,3%, і це без урахування комунальних витрат шкіл та оплати праці непедагогічного персоналу.

За інформацію Міністра освіти і науки України на галузь освіти передбачено видатки в обсязі 168,9 млрд.грн. або 6,52% від ВВП. У минулому році вони склали 129,4 млрд. грн., або 5,7 % від ВВП.

Аналіз Держбюджету засвідчує, що освітню субвенцію розподілено між 998 місцевими бюджетами. У 2015 році їх налічувалося 669. Таке збільшення відбулося за рахунок створення нових ОТГ, яких порівняно з 2016 роком збільшилося на 207 одиниць.

Відповідно до наданих матеріалів повністю забезпечено освітньою субвенцією 665 місцевих бюджетів або 66,6% їх загальної кількості.

Розподілений обсяг освітньої субвенції між усіма місцевими бюджетами складає 50,6 млрд. гривень. Не розподілено 2,0 млрд. гривень, або 3,8%. Хоча відповідно до Бюджетного кодексу резерв має бути не більше 1%. Профспілка вважає, що освітня субвенція має розподілятися між місцевими бюджетами в повному обсязі, а не залишатися нерозподіленою в державному бюджеті для ручного її використання за суб'єктивним баченням, як це мало місце в попередні роки. А вже за даними обласних організацій лише 243 місцевим бюджетам для виплати заробітної плати педпрацівникам загальноосвітніх шкіл недостатньо близько 1 млрд. гривень.

До того ж, розподіл освітньої субвенції між бюджетами є нерівномірним. Середній розмір видатків освітньої субвенції в розрахунку на 1 учня в цілому в Україні складає 13155 гривень на рік. Однак цей показник залежно від території коливається в діапазоні від 10587 до 16193 гривень. Але обласні організації, де показник видатків на 1 учня нижчий, ніж середній в державі, не заявили про додаткову потребу у видатках освітньої субвенції, хоча за їхньою інформацією надбавки за престижність праці виплачуються вчителям у нижчих, ніж граничні, розмірах, на оплату за завідування кабінетами та для виплати стовідсотково винагороди за сумлінну працю коштів не вистачає.

У розрахунку на 1 клас обсяги освітньої субвенції в цілому в Україні складають 253 тис. гривень на рік, а в розрізі областей та Києва – від 225,5 тис. гривень до 302 тис. гривень.

Недостатність обсягів освітньої субвенції призводить до втрати кожним педагогічним працівником у середньому 145 грн. на місяць та 1740 грн. на рік.

Негативно впливає на своєчасну виплату заробітної плати педагогам шкіл її нерівномірний щомісячний розподіл.

Державним бюджетом передбачено також додаткову дотацію 849 місцевим бюджетам, крім міських, у обсязі **14,9 млрд. гривень** на здійснення переданих з державного бюджету видатків з утримання загальноосвітніх та деяких інших навчальних закладів, а також закладів охорони здоров'я. За наданими даними її розподілено між 680 такими бюджетами в обсязі 7,3 млрд.грн., що складає середній показник 49 %.

При цьому в 53 районних бюджетах та бюджетах ОТГ 17 областей на потреби освіти виділено 100% суми асигнувань, передбаченої цим територіям з урахуванням охорони здоров'я. Хоча обсяг розподіленої додаткової дотації в розрізі бюджетів адміністративно-територіальних одиниць коливається в діапазоні від 1,1% до 99,9 %.

Є також інформація про виділення додаткової дотації 5 міським бюджетам. Додаткову дотацію, обсяг якої перевищує передбачений державним бюджетом, виділено 14 місцевим бюджетам. Очевидно, ці території отримали таку дотацію у вигляді міжбюджетних трансфертів з обласних бюджетів. Адже за наявними даними лише 55 міським бюджетам на фінансування загальноосвітніх навчальних закладів недостає 684,5 млн. грн.

Не розподілено додаткову дотацію між 147 обласними, районними бюджетами та бюджетами ОТГ. Найбільша кількість бюджетів, які не отримали дотацію, у Хмельницькій області, а саме - 17, Херсонській - 16, Тернопільській - 14, Львівській, Волинській, Дніпропетровській – 12 у кожній.

Недостатньо видатків для оплати праці непедагогічного персоналу та інших потреб загальноосвітніх навчальних закладів обласного підпорядкування в 7 обласних бюджетах. Але окремими з них навіть не передбачено видатків з додаткової дотації, а також за рахунок місцевих надходжень. Немає інформації про розподіл дотації 7 обласним бюджетам.

Тож можна зробити висновки, що в окремих територіях при розподілі та затвердженні бюджетів не були використані можливості сторін соціального діалогу для відстоювання належних сум на освіту, передбачених як додаткова дотація, як це має місце у переважній більшості районів та ОТГ.

Затверджені місцевими бюджетами обсяги видатків на фінансування загальноосвітніх шкіл складають 19,6 млрд., що становить 39% від обсягу розподіленої освітньої субвенції.

Додаткова потреба 487 місцевих бюджетів у видатках на утримання загальноосвітніх шкіл, що необхідні для забезпечення оплати праці непедагогічного персоналу та здійснення інших поточних витрат, без урахування потреби в обсягах освітньої субвенції, складає 2,7 млрд.гривень.

За інформацією у більшості областей, крім Вінницької, Житомирської, Запорізької, Миколаївської, Херсонської, Черкаської, Чернігівської мають місце випадки, коли місцевими бюджетами не передбачено видатки за фінансове забезпечення загальноосвітніх навчальних закладів, в той же час зазначається додаткова потреба. Така ситуація в 25 районних бюджетах та 12 ОТГ.

Тож напрошується висновок, що тих 14,9 млрд.грн., які виділені на освіту разом з охороною здоров'я, як додаткова дотація, недостатньо для забезпечення

потреб загальноосвітніх шкіл на оплату праці непедагогічного персоналу та комунальних послуг.

Завдання полягає в тому, щоб профспілкові органи та органи освіти усіх рівнів спільно домагалися передбачення у відповідних бюджетах максимально необхідних асигнувань для оплати праці обслуговуючого персоналу загальноосвітніх навчальних закладів та оплати їх комунальних потреб, а також збільшення їм обсягів додаткової дотації з державного бюджету.

Відповідно до наданих даних обсяги видатків на фінансування дошкільних навчальних закладів затверджені місцевими бюджетами у сумі **21,8 млрд.** гривень, а їх додаткова потреба у 407 бюджетах складає **1,5 млрд.** гривень.

Середній розмір витрат на утримання 1 дитини на 2017 рік в цілому в Україні становить 16611,7 гривень, а з урахуванням додаткової потреби - 17757,8 гривень. Залежно від території цей показник коливається в діапазоні гривень - 6578,4 гривень до 50659,6 гривень.

Обсяги, затверджені місцевими бюджетами на фінансування позашкільної освіти, становлять **2,8 млрд.** грн., а їх додаткова потреба – **218,8 млн.** гривень.

На фінансування професійно-технічних навчальних закладів, що перебувають у сфері впливу профспілки, місцевими бюджетами заплановано суму **3,2 млрд.** гривень, а їх недостатність становить **305, 3 млн.** гривень.

На фінансування інших установ: методичних установ, педагогічних училищ та коледжів, закладів післядипломної педагогічної освіти, міжшкільних навчально-виробничих комбінатів, логопедичних пунктів, централізованих бухгалтерій тощо місцевими бюджетами передбачено **3,9 млрд.** гривень, а їх додаткова потреба складає 263 млн. гривень.

Загальна сума видатків місцевих бюджетів, а також обсягів освітньої субвенції, які необхідні додатково для забезпечення потреб навчальних закладів та установ, що фінансуються з місцевого бюджету, з урахуванням освітньої субвенції, становить **5,9 млрд.гривень.** З цих видатків бюджетам ОТГ необхідно додатково **407,8 млн. гривень.**

З метою поліпшення фінансового забезпечення навчальних закладів та установ освіти профспілковим органам необхідно активно долучатися до підготовки пропозицій до проектів бюджетів, зокрема й на майбутні періоди.

Недостатність затверджених місцевими радами обсягів місцевих бюджетів, з урахуванням освітньої субвенції, призводить до порушення трудових прав працівників. Надбавка за престижність праці педагогічним працівникам здебільшого виплачується у розмірі 5-10%, а подекуди навіть 1,0% від ставки заробітної плати. Є випадки зменшення її розміру, зокрема й на певний період, або ж повного скасування. При цьому аналіз інформації засвідчує, що про додаткову потребу освітньої субвенції в бюджетах тих територій, де такий стан справ, не йдеться.

Водночас педагогічним працівникам навчальних закладів більшості районів Житомирської та Черкаської областей, окремих міст та районів Запорізької, Миколаївської, Полтавської, Сумської, Хмельницької областей, надбавка виплачується у максимальному розмірі 20%. У Рівненській області забезпечено видатками для виплати надбавки за престижність у максимальному розмірі -20%.

У деяких територіях підставою для зменшення надбавок за престижність праці визнають підвищення на 2 тарифні розряди посадових окладів педагогічним

працівникам загальноосвітніх навчальних закладів, що здійснюється відповідно до постанови Кабінету Міністрів України від 14 грудня 2016 р. № 974.

Недостатньо коштів до виплати у повному обсязі допомоги на оздоровлення при наданні щорічної відпустки та винагороди за сумлінну працю й зразкове виконання обов'язків, що гарантовані статтею 57 Закону України «Про освіту».

У значній частині територій не оплачується праця вчителів за завідування навчальними кабінетами з мотивів відсутності їх атестації чи відповідного оснащення або недостатності коштів, що є неприпустимим.

Доплати за наукові ступені та вчені звання науково-педагогічним, науковим, педагогічним працівникам, виплати науковим працівникам надбавок за науковий стаж забезпечуються в навчальних закладах Запорізької, Миколаївської, Одеської, Полтавської, Рівненської, Сумської, Харківської, Чернівецької областей. Лише в окремих вищих навчальних закладах доплати за вчені звання професора та доцента встановлюються в розмірах, нижче граничних.

Урядові рішення про запровадження різних термінів підвищення посадових окладів педпрацівникам як за типами навчальних закладів, зокрема дошкільних, позашкільних, так і за посадами педагогічних працівників в одному і тому самому навчальному закладі - йдеться про викладачів спеціальних дисциплін, майстрів виробничого навчання, методистів, керівників та заступників професійно-технічних навчальних закладів, призвели до справедливого невдоволення педагогів оцінкою їхньої праці Кабінетом Міністрів України, а також до конфліктних ситуацій та невдоволення освітян як в окремих типах закладів, так і безпосередньо в трудових колективах.

Аналогічне стосувалося навчально-виховних комплексів «загальноосвітній навчальний заклад - дошкільний навчальний заклад», але за ініціативи профспілки спрямовано спільне роз'яснення з міністерством про можливість такого підвищення з 1 січня посадових окладів керівним працівникам навчально-виховних комплексів.

З прийняттям Урядової постанови № 974 порушено співвідношення у рівнях посадових окладів та ставок заробітної плати педагогічних та науково-педагогічних працівників, гарантованих статтею 57 закону «Про освіту».

Наявні проблеми з підвищенням розмірів посадових окладів працівникам таких типів позашкільних навчальних закладів, як дитячо-юнацькі спортивні школи. Тренерам-викладачам, посади яких не віднесено до педагогічних працівників, та які забезпечують навчальний процес з дітьми спортивного спрямування, це не передбачено.

Разом з тим, органам місцевого самоврядування надано право приймати власні рішення про підвищення тарифних розрядів педагогічним працівникам закладів та установ освіти, що фінансуються за рахунок місцевих бюджетів, в більш ранні терміни, ніж з 1 вересня 2017 року. За наявною інформацією місцеві ради в багатьох територіях, зачасти за наполяганнями профспілкових організацій, приймають позитивні рішення про наближення термінів підвищення. В цілому в Україні вирішено питання на користь працівників у 30 містах, 41 районі, 15 об'єднаних територіальних громадах, 40 сільських населених пунктах практично усіх областей, окрім Волинської, Закарпатської, Донецької, Луганської, Миколаївської. У Києві таке рішення прийнято стосовно педагогів усіх

навчальних закладів та установ освіти, які фінансуються за рахунок видатків місцевого бюджету.

Законодавчі зміни про включення до розміру мінімальної заробітної плати надбавок, доплат, винагороди, премій призвели до знецінення праці кваліфікованих працівників та до порушення міжкваліфікаційних співвідношень. Фактично розмір заробітної плати робітників, які виконують просту, некваліфіковану працю, посади яких віднесено до 1-2 тарифних розрядів, та спеціалістів з повною вищою освітою, посади яких за ЄТС відносяться до 7-11 тарифних розрядів, серед яких навіть керівники структурних підрозділів вищих навчальних закладів, став однаковим - 3200 гривень. Заробіток робітників з урахуванням оплати за роботу в нічний час та доплати та несприятливі умови праці значно перевищує заробітну плату вихователя, музичного керівника дошкільного навчального закладу, керівника гуртка позашкільного навчального закладу, вчителя, молодого спеціаліста з базовою та повною вищою педагогічною освітою.

За такого механізму оплати праці педагогічних працівників частині з них знівельовано надбавку за вислугу років, підвищення за педагогічні звання, оплату за виконання педагогічної роботи понад норму тощо. До мінімальної заробітної плати включаються також доплати за виконання додаткових видів педагогічної роботи, зокрема перевірку зошитів, класне керівництво, завідування кабінетами, а також надбавки за престижність праці, за вислугу років тощо тим педпрацівникам, посадові оклади яких є меншими від 3200 грн.

За наданими даними з 13 обласних організацій чисельність працівників, яким виплачено заробітну плату у розмірі 3200 гривень становила понад 164 тисячі осіб, серед яких педагогічних - понад 16 тисяч осіб, непедагогічних - понад 148 тисяч осіб.

Водночас заслуговує на увагу поширена в Києві практика переведення працівників, які працювали на умовах суміщення, розширеної зони обслуговування на роботу за сумісництвом в одному і тому ж навчальному закладі. Такі рішення сприяють збільшенню заробітної плати працівників, бо їм встановлюються доплати до мінімальної заробітної плати пропорційно відпрацьованому робочому часу, а не поглинаються мінімальною.

Зобов'язання керівникам навчальних закладів та установ освіти, що передбачене постановою Кабінету Міністрів України № 1037 та наказом Міністерства № 81, забезпечити диференціацію заробітної плати працівників, які отримують заробітну плату на рівні мінімальної шляхом встановлення доплат, надбавок, премій з урахуванням складності, відповідальності та умов виконуваної роботи, кваліфікації працівника, результатів його роботи, але з вимогою здійснювати це у межах фонду оплати праці, через його недостатність практично залишається декларативним. Це підтверджується наданою більшістю обласних організацій інформацією.

Мають місце випадки, коли не в повному об'ємі оплачується оплата за заміну тимчасово відсутніх вчителів, класних керівників, вихователів, зокрема й за перевищення наповнюваності груп в дошкільних навчальних закладах.

В окремих районах не забезпечується повне фінансування варіативної частини навчальних планів, у малокомплектних школах не оплачується позакласна діяльність з фізкультури, обслуговування комп'ютерів

Наявні проблеми з підвезенням педагогів до місця роботи і додому. Не в повній мірі забезпечуються гарантії педагогічним працівникам на підвищення кваліфікації.

В окремих територіях не дотримуються доручення Прем'єр-міністра України та вимог міністерства, щодо недопущення переведення працівників на скорочену тривалість робочого часу у зв'язку з підвищенням з 1 січня 2017 року розміру мінімальної заробітної плати.

Потребує врегулювання питання оплати праці керівників шкільних методичних об'єднань (комісій).

Разом з тим завдяки діям профспілкових організацій вдалося упередити порушення в оплаті праці працівників за використання дезінфікувальних засобів у зв'язку з запровадженням доплат до розміру мінімальної заробітної плати, запровадження норми про обчислення заробітної плати вихователям дошкільних навчальних закладів залежно від кількості відвідування дітей в групах, зменшення надбавок за престижність праці педагогічним працівникам, скорочення обслуговуючого персоналу загальноосвітніх навчальних закладів тощо.

Як свідчить інформація з місць, недостатньо коштів на фінансування вищих навчальних закладів, зокрема, що стосується оплати праці обслуговуючого персоналу та науково-педагогічних працівників, які утримуються за рахунок коштів спеціального фонду.

Нові підходи щодо стипендіального забезпечення призвели до значного звуження кола стипендіатів. Трапляються випадки, коли студенти-відмінники не попадають у ліміт стипендіатів через його обмеження 45% за однією спеціальністю за наявності 1-2 бюджетних місць. Позбавлені соціальних стипендій студенти, що мають сім'ї з дітьми. Рішення про фінансування соціальних стипендій через Міністерство соціальної політики призвело як до додаткових бюджетних витрат, так і до ускладнень при реалізації прав студентів на отримання соціальних стипендій через складний механізм її фінансування, недостатню кваліфікацію працівників структурних підрозділів з питань соціального захисту на місцях, для яких питання стипендій є новиною.

За наявною інформацією обсяги стипендіального фонду для виплати соціальних стипендій можуть бути освоєними не більше, як на 10%. Для прикладу, на початок 2016/2017 навчального року чисельність студентів, які отримували соціальну стипендію, становила 33,8 тис. осіб або 6,3% від загальної чисельності студентів, які отримували академічну стипендію у кількості 536,6 тис. осіб. В той же час коло студентів, які заслуговують на академічну стипендію значно обмежено. У Державному бюджеті на 2017 рік передбачено 0,99 млрд. грн. на соціальну стипендію і 3,99 млрд.грн. - на академічну, тобто у співвідношенні 1:4.

Профспілковим органам при відстоюванні прав працівників на належний рівень оплати праці необхідно домагатися неухильного дотримання депутатами відповідних місцевих рад норм частини 4 статті 77 Бюджетного кодексу, відповідно до якої при затвердженні бюджетів у першочерговому порядку має забезпечуватися потреба в коштах на оплату праці працівників бюджетних установ відповідно до встановлених законодавством умов оплати праці, а також на проведення розрахунків за енергоносії, які ними споживаються. На необхідності забезпечення місцевими державними адміністраціями дотримання

цієї вимоги Бюджетного кодексу також наголошується Прем'єр-міністром в Урядовій постанові № 6.

Незабезпеченість видатками свідчить про те, що місцевими державними адміністраціями не в повній мірі реалізовано передбачене цією постановою завдання наповнення місцевих бюджетів, вишукання додаткових джерел надходжень до бюджетів, зокрема за рахунок детінізації економіки, дотримання жорсткого режиму економії бюджетних коштів, посилення фінансово-бюджетної дисципліни.

Посиленої уваги профспілки потребує питання проведення оптимізації мережі навчальних закладів метою якої є економія бюджетних коштів, а наслідком - вивільнення педагогічних працівників, переведення їх на неповні ставки.

Для дієвого впливу та обстоювання громадської позиції під час формування та реалізації регіональної політики на місцях профспілковому освітянському активу районів, міст, областей слід долучатися до роботи в громадських радах та колегіях при місцевих органах влади та управління.

З метою лобювання інтересів освітян, молоді, яка навчається, слід надати нового, більш системного характеру роботі з депутатським корпусом Верховної Ради України, а також забезпечити представництво профспілкових лідерів у радах нижчого рівня.

ЦК Профспілки зі свого боку проводить відповідну роботу для забезпечення трудових, соціально-економічних прав та інтересів освітян. Представники ЦК є постійними учасниками заходів, які проводить профільний комітет Парламенту. Відбуваються зустрічі з народними депутатами України, членами комітету, представниками міністерств. Низку питань вдається відстояти завдяки участі у засіданнях урядового комітету з питань гуманітарного розвитку. Однак наявні випадки, коли урядова сторона, приймаючи важливі соціально-економічні рішення, не узгоджує їх з учасниками соціального діалогу.

З часу підготовки та розгляду законопроекту № 5130 ЦК Профспілки вживалися заходи з метою недопущення його прийняття. Спрямовувалися неодноразово звернення до Верховної Ради України, народних депутатів України, до Комітету ВРУ, Уряду, міністерств, ФПУ, який, на жаль більшістю депутатів було підтримано.

Чи не найчисельнішим було представництво профспілки у Всеукраїнській акції протесту профспілок у грудні 2016 року з вимогами посилення соціального захисту працівників в умовах зростання цін на енергоносії та тарифів на житлово-комунальні послуги, недопущення зниження рівня життя населення.

Проведено Всеукраїнську акцію протесту «Врятуємо освіту - # 5130 ВЕТО». Участь у такій акції взяли профспілкові студентські лідери з Львівської, Одеської, Хмельницької, Херсонської областей та Києва.

Продовжується робота з метою відновлення трудових прав працівників освіти, порушених з прийняттям закону № 1774. Відповідні звернення з вимогами прийняття Законів України щодо відновлення права працюючих освітян на оплату праці залежно від складності роботи з забезпеченням раніше встановлених міжпосадових та міжкваліфікаційних співвідношень, її якості та відповідальності, виконання в умовах гірській місцевості скеровано до Голови Верховної Ради України, Комітетів з питань науки і освіти, соціальної політики, зайнятості та

пенсійного забезпечення, Кабінету Міністрів України, міністерств освіти і науки, соціальної політики.

ЦК Профспілки підтримано законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відновлення прав працюючих громадян», реєстраційний № 6038 від 06.02.2017, яким передбачаються зміни до Кодексу законів про працю України та Закону України «Про оплату праці» з метою відновлення попередніх редакцій статей 95, 96 Кодексу, а також статей 3, 6, 10 закону «Про оплату праці», які діяли до прийняття Закону №1774.

Стало приємною новиною про прийняття народними депутатами Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про вищу освіту» щодо перенесення набору до вищих навчальних закладів I-II рівнів акредитації на здобуття освітньо-кваліфікаційного рівня молодшого спеціаліста до 2019 року, на чому неодноразово наполягали ЦК профспілки, а також окремі обласні та первинні профспілкові організації.

Інформація про дії ЦК Профспілки постійно висвітлюється на офіційному сайті Профспілки, яку необхідно більш широко пропагувати для використання профспілковим лідерам та інформування членів профспілки.

У зв'язку зі змінами державної політики щодо реформування системи освіти в умовах децентралізації повноважень органів державної влади виборним профспілковим органам усіх рівнів слід своєчасно реагувати на відповідні рішення, впливати на їх прийняття з використанням всіх можливих форм і методів профспілкової роботи задля забезпечення дотримання трудових і соціально-економічних прав та інтересів спілчан, недопущення їх звуження.

Створення нових об'єднаних територіальних громад практично у всіх областях вимагає посилення та активізації організаційної та мотиваційної роботи виборних органів профспілки з метою утворення у нових громадах профспілкових організацій, збереження профспілкового членства та залучення до профспілки нових її членів.

Очевидно профспілкова громада має висловити своє бачення щодо підвищення якості освіти, яке неможливе без підвищення статусу педагога, під час обговорення та прийняття Концепції Нової Української Школи, проект якої ухвалений рішенням колегії МОН 27.10.2016 та Кабінетом Міністрів України. Хиба можна визнати вмотивованим вчителя, якому прогнозується збільшення ставок (окладів) у Єдиній тарифній сітці на два розряди з вересня 2017 року та запровадження системи добровільної сертифікації, що передбачає 20 відсоткове підвищення заробітку. І це представляється, як велика увага до матеріального стимулювання освітян.

Про ці та інші проблеми, а також необхідність їх вирішення наголошувалося профспілкою під час парламентських слухань, що відбулися 16 листопада 2016 року на тему «Про стан та проблеми фінансування освіти і науки в Україні», в яких взяли участь голови обласних та Київської міської організацій профспілки. Однак постанова про схвалення Рекомендацій парламентських слухань Верховною Радою України до цього часу не затверджена.

Про наявність гострих проблем та необхідність їх вирішення наголошено й на розширеному засіданні Комітету з питань науки і освіти Верховної Ради України, яке відбулося 21 лютого цього року з розглядом питання «Про фінансове забезпечення науки і освіти у 2017 році».

Позиція профспілки полягає в тому, що при затвердженні законопроекту «Про освіту» № 3491-д, а також Законів України про Державний бюджет на відповідні роки необхідно безумовно дотримуватися гарантій, встановлених статтею 53 Конституції України, щодо забезпечення державою доступності і безоплатності дошкільної, повної загальної середньої, професійно-технічної, вищої освіти в державних і комунальних навчальних закладах; розвитку дошкільної, повної загальної середньої, позашкільної, професійно-технічної, вищої і післядипломної освіти, різних форм навчання; надання державних стипендій та пільг учням і студентам; забезпечення прав громадян безоплатно здобути вищу освіту в державних і комунальних навчальних закладах на конкурсній основі, не допускати подальшої комерціалізації освіти.

Зважаючи, що впродовж дії закону «Про освіту» фінансування галузі в обсягах до 7% внутрішнього валового продукту в повній мірі не забезпечували створення умов для дотримання прав громадян на здобуття якісної освіти незалежно від місця їх проживання та рівня матеріального забезпечення родин, а також підвищення статусу педагога, в новому законі гарантії щодо фінансування освіти, рівня оплати праці педагогів мають бути не нижчими від передбачених чинним законом.